

PROJEKT „WIĘCEJ MÓWIĘ – BARDZIEJ JESTEM”

Autor projektu: Urszula Łopaciuk

Adresaci: uczestnicy WTZ wykazujący trudności w komunikowaniu się

Czas realizacji: marzec - grudzień 2007 r.

Rozwój kompetencji osobistych może istotnie zwiększyć szanse niektórych uczestników na podjęcie i utrzymanie pracy zawodowej, a konsekwencji – na pełną integrację społeczną. Istotnym elementem owych kompetencji jest umiejętność komunikowania się z otoczeniem. Rozumiana jest ona nie tylko jako zdolność posługiwania się mową, ale znacznie szerzej. Chodzi tu o umiejętność nadawania i odbierania komunikatów, także o charakterze pozawerbalnym – z wykorzystaniem gestów i symboli graficznych intersubiektywnie sensownych. Zestaw takich gestów i symboli zawiera metoda ‘Makaton’.

Wśród uczestników warsztatu są osoby, które płynnie posługują się mową, inne porozumiewają się z otoczeniem przede wszystkim metodami pozawerbalnymi, mowa zaś albo tę komunikację uzupełnia, albo w ogóle nie odgrywa w niej większej roli. Zatem wprowadzenie „Makatonu” jako alternatywy lub wspomaganie procesu komunikowania się z otoczeniem, pozwoli tym osobom nie tylko skuteczniej działać, ale też zaistnieć w społeczności warsztatu. Umożliwi także zwrócenie uwagi środowiska na potencjał tych uczestników i – być może – zmotywuje otoczenie do przyjęcia dogodnej dla nich formy porozumiewania się.

Cele główne projektu:

1. Zapoznanie uczestników z metodą „Makaton” jako alternatywnym i wspomagającym sposobem komunikowania się ludzi
2. Lepsze społeczne przystosowanie się uczestników dzięki większej skuteczności w procesie porozumiewania się z otoczeniem

Cele szczegółowe projektu:

1. Usprawnianie procesu komunikowania się osób niepełnosprawnych z otoczeniem ze szczególnym uwzględnieniem:
 - Osób nie posługujących się mową („Makaton” jako alternatywna metoda komunikacji)
 - Osób posługujących się mową w szczątkowym zakresie („Makaton” jako wspomagająca metoda komunikacji)
 - Osób z trudnościami o charakterze emocjonalnym („Makaton” jako metoda wzmacniająca mechanizmy adaptacyjne)

2. Zwiększenie poziomu zaradności uczestników w sytuacjach społecznych

- Pomoc w nazywaniu przedmiotów i czynności związanych z pracą i najbliższym otoczeniem
- Pomoc w formułowaniu pytań i poleceń
- Pomoc w wyrażaniu stanów i uczuć

3. Zwiększenie efektywności uczestników w relacjach społecznych

- Motywowanie do inicjowania i podtrzymywania kontaktów z ludźmi
- Podnoszenie poziomu poczucia własnej wydolności i skuteczności w sytuacjach społecznych oraz wiary w siebie

Metody i techniki

- Zajęcia warsztatowe w małych grupach
- Indywidualna praca z uczestnikiem
- Rozmowy kierowane i dyskusje

Przewidywane efekty wynikające z pracy w projekcie:

1. Nabycie i rozwinięcie umiejętności porozumiewania się uczestników projektu z otoczeniem
 - Nazywanie lub/i wskazywanie przedmiotów i czynności gestem lub/i symbolem „Makatonu”
 - Formułowaniu pytań i poleceń z wykorzystaniem gestów i symboli „Makatonu”
 - Wyrażanie własnych stanów i uczuć oraz nazywanie stanów i uczuć innych osób z użyciem gestów i symboli „Makatonu”
 - Wzbogacenie bazy pojęciowej
2. Większa zaradność na co dzień
 - Większa skuteczność w sytuacjach trudnych i odporność na stres
 - Większa śmiałość i aktywność w kontaktach społecznych
 - Bardziej efektywna współpraca w zespole
 - Większa wiara w siebie
 - Poprawa dyscypliny pracy

Przewidywane przeszkody:

1. Indywidualne ograniczenia uczestników projektu wynikające z ich niepełnosprawności oraz utrwalonych nawyków myślenia i działania
2. Ograniczenia wynikające z niedyspozycji otoczenia – nieznanomość gestów i symboli „Makatonu” w rodzinie i otoczeniu